

İDARE MERKEZİ
ANKARA, İstanbul Caddesi
Maarif Eminliği yanında

İSTANBUL BÜROSU
İstanbul, Ankara Caddesi
No — 87

HAYAT

Fiatı her yerde 15 kuruş
seneliği, posta ile 7,5 Türk Lirası
(Ecnebi Memleketlere 7,5 Dollar)

Abona ve ilan için İstanbul
bürosuna muracaat edilir
Yazı işlerinin mercii Ankara
merkezidir

Hayata, daima hayata.. Dünyaya daha çok hayat katalım!

— NIETZSCHE—

Cilt: V

Ankara, 28 Mart, 1929

Sayı: 122

Nesir:

Portakallar İçinde

Bir Tahayyül ...

Odanın duvarları kıpkırmızı bir kâğıtla kaplı... Ve tavanında bir beyaz fanus var. Odam, ince dilimler arasındaki elyafı damla damla erimiş; posası tamamiye çekilmiş, henüz donmağa yüz tutan şeffaf usaresi, içinde bir ziyala tutuşmuş kırmızı bir portakal sanki...

Biliyorum, dışarda gün, yaz vakıtlarının ağdalı sıcaklığı, ağustos gecelerinin ılık rehaveti içinde değil... Şimdi bahçemin, karlı, sakın ve ketum yollarında, mermer «Sebu» lar içinde beyaz zambaklar gibi açan kış mehtapları var..

Alnım, baştan başa ince, buzlu bir karla örtülmüş, ve, dışarda soğuk bir kışla içerde sıcak bir odanın adeta yenilecek hissini veren gevrek meyvalar haline getirdiği bir cam üstüne dayalı düşünüyorum :

Yazı, yaprakları arasında sarkan portakallarının donmuş birer alev halile şekil aldığı iki ağaç arasına gerilmiş, uyumak değil, dinlenmek için yatılan bir salıncakta, yarı uyanıklık içinde geçirmiş gibiyim.

Ve geçen yaz, sıcak bir rüzgâr, sımsıcak bir kokuyla, kanatları birden bire ardına kadar açılmış pencerelerim, bütün bir yaz, böyle açık, apaçık, uryan ve kayıtsız kalmıştı. Bütün bir yaz

ki, dilimin ucunda, eriyen lezzetini hiç bir zaman kaybetmemek için, dişlerimi daima sımsıkı kapayacağım bir tat bıraktı, ve başımda ağrı...

Senin bir maceralara içlenmiş hüzünlü rikkatini, gurup zamanları yüksek dağlar başında çalınan bir piyano gibi dinlediğim güzel.... Kış «Ay» larının mermer «Sebu» lar içinde açtığı bu günler beni elbette münzevi bırakmayacaktın.. Ve kış, elbette alnımı bir buzlu camda bulmayacaktı...

Duvarları kıpkırmızı bir kâğıtla kaplı, ve tavanına Muz rengi bir fanus asılmış odama girdiğin zamanlar, mantonu ben çıkaracaktım, ve gene ben elinden eldivenlerini... İçerde bulduğun yumuşak, seyyal, ışıklı renk, vücudunu damla damla ihata ederken; karlı, buzlu, soğuk bir kışın odama girer girmez serin bir ılıkılık içinde bıraktığı ellerini avuçlarıma uzatacaktın.. Vücudun, odanın portakal rengine, harareti bol memleketlerde, muhayyel bir ağacın kıpkızıl yaprakları arasında olmuş bir buzlu meyva gibi lezzetli bir ışık verecek, ve dudaklarım bu meyva üstüne «Buse» denilen bir böcek düşürecekti. Sonra, —odanın ılık, sakın, تنها mahremiyetinde— sesini dinleyecektim.. Sesin ki, bir Çin sebusuna

bir gümüş bıçakla vurulmuş kadar uzun ve derin akislidir...

Şimdi, alnımın bir buzlu cam üstüne hasta dayandığı bu dakikalarda, getirdiği kıpkızıl bir karanfil ıtrını, odanın portakal rayihasıyla karıştırmak isteyen bir yaz rüzgârı vehmettiğim vakit, parmaklarım pencerenin mandallarına yavaş yavaş gidecek... Ve kanatlar açıldığı zaman, gene pencerenin kenarlarında birikmiş kar, odanın tuğla zeminine dökülecek... Bomboş bir beyazlıkla karşılaşmış gözlerim içine, saf bir kış mehtabı damlarken, vücudum biraz hayret, biraz korku, bir çok teessürle adım adım geri çekilecek... Kollarım; bitkin, mustarip, mecalsiz açılmış oldukları halde, arkamı, odanın kıpkızıl duvarlarına vereceğim.. Herhangi bir tesadüfün sevkile içeri girenler, yüzümde, bir «Aşk» uğruna çarmıha gerilen «İsa» nın masum, ince, hüzünlü ve durgun tebessümünden başka hiç bir şey bulmayacaklar...

KENAN HULÜSİ

